The MORNING STAR

உதய தாரகை

Registered as a Newspaper | (Established 1841) | Published Every Friday

Vol. 128 | JAFFNA, FRIDAY, 24TH MAY, 1968 | No. 19.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Rates

Subscriptions :

- Inland Rs. 15·00 per year
- Foreign Rs. 20·00 „ „
- Single copy 40 cts. (including postage)

Advertisement : On application

In Memoriam : Rs. 12·50 per insertion (within 4 inches)

Order Nisi : Rs. 15·00 for two insertions (within 6 inches)

Notice

Please Address :

(1) All Editorial matter (excluding news) for the English pages) to : The Editor, The *Morning Star*, Vaddukoddai.

(2) All news to the News Editor Vaddukoddai.

(3) All Editorial matter for the Tamil pages to : The Tamil Editor, The *Morning Star*, Parsonage, Alaveddy

(4) All Business correspondence *re* Advertisements and Subscriptions and all remittances to :

The Manager, The *Morning Star* — A. Kadirgamar, Esq. College Lane, Vaddukoddai.

TO ALL OUR SUBSCRIBERS

You have been informed individually about arrears due up to the end of the year 1967. Please check with me if you have any doubts.

1968 subscriptions of Rs. 15/- are payable now. Foreign subscribers pay Rs. 20/-. Please respond favourably.

Manager

18 — 21

Calendar of Events

May 28 :
Service of Thanksgiving for the late Mrs. E. R Sabapathipillai at the Chavakachcheri Church at 5·30 p. m.

June 1 — 3 :
Whitsun Festival at the Christa Seva Ashram. Leader: The Rt. Rev. I. R. H. Gnanadasan, Bishop of the Kanyakumari Diocese, C. S. I.

June 9 — 17 :
Children's Week of the J. D., C. S. I.

June 18 :
Children's Rally (J. D., C. S. I.) at the Old Park, Jaffna.

PRIME MINISTER'S MESSAGE TO THE JAFFNA CIVIC - CUM - HEALTH WEEK

Colombo, 17th May, 1968.

I am glad to learn that the Jaffna Municipality is launching a Civic cum Health Week from 27th May to 2nd June, 1968, to focus attention on the civic responsibilities of the citizen.

This is a very worthwhile endeavour and will undoubtedly have beneficial results.

I wish the Jaffna Municipality all success in this effort.

(*Sgd.*) DUDLEY SENANAYAKE,
Prime Minister.

CHILDREN'S WEEK

The annual Children's Week of the Jaffna Diocese of the Church of South India will be from the 9th to the 17th of June. The theme for the Week is: "Bear ye one another's burdens". Special Children's Services will be held in all the churches on the Children's Sunday, the 9th of June. The Religious Education Board of the Diocese, which is in charge of organising the Week, suggests that local Rallies of children be held in the various churches on Monday the 10th — also that a Sunday Schools Parent-Teacher meeting be held on Thursday, the 13th or on any other day, according to convenience. At this meeting the following subjects are recommended for consideration: (a) The role of the Sunday School in the life of the Church and of the Home; (b) The various problems confronted by the Sunday Schools now — irregularity in attendance, duties of parents with regard to the Sunday School, etc. (c) Any other points or suggestions from parents.

The activities of the Week will be wound up with a Children's Rally to be held at the Old Park, Jaffna, on Monday, the 17th. It will begin at 8·30 a. m. and end at 4·45 p. m.

MALAYSIAN CRICKETER'S DEBT TO A CEYLONESE

The Captain of the Malaysian-Ceylonese Cricket Association XI that visited Ceylon recently was Mr. Gurucharan Singh, who has been called "Malaysia's most outstanding cricketer." In an article appearing in *the Ceylon Daily News* by Wrong 'Un, which narrated an interview with him, Mr. Singh is reported to have said he was happy to associate Ceylon with his Cricket. He said: "If not for a Ceylonese gentleman I would never have been a cricketer." The gentleman he referred to is Mr. William Dudley, who was on the staff of the Methodist Boys' School, Kuala Lumpur. He gave Mr. Singh his first instructions of the game. Mr. Dudley is the father of Mr. L. J. D. Mahilrajan, of the staff of Jaffna College, Vaddukoddai, and is spending his retired life in Kuala Lumpur.

SERVICE OF THANKSGIVING

A Service of Thanksgiving in memory of Mr. Victor Ariyanayagam Paul, Proctor, was held at the C. S. I. Church, Araly, last Monday, the 20th inst., at 4·30 p. m. It was led by the Rev. L. N. Hitchcock. The Bible Lesson was read by Miss Dawn Navaratnam, a grand-daughter of the deceased, and the Rev. N. Kathiravelu led the Litany. The sermon was preached by the Rev. L. N. Hitchcock and the Rev. J. M. Singanayagam paid a tribute to the life and work of the late Mr. Paul. The Rev. D. C. Ratnasingham led the congregation in prayer. The service ended with benediction by the Rev. Mr. Hitchcock.

NEW PROFESSOR OF GEOGRAPHY, UNIVERSITY OF CEYLON.

Dr. George Thambyahpillay has been appointed to the Chair of Geography at the University of Ceylon, Peradeniya. Professor Thambyahpillay had his education at Jaffna College, Vaddukoddai, and was on its staff for a short period, when in 1919 he was appointed to lecture in the University of Ceylon on his graduating with honours in Geography. Subsequently he had earned two research degrees. In 1942 he was awarded the Master's degree while he was on a Fulbright - Smith - Mundt Scholarship attached to the University of California, U. S. A. Later the University of Cambridge awarded him the Ph. D. degree for his researches into Tropical Climatology.

Prof. Thambyahpillay who has lectured and written numerous research papers in the field of tropical meteorology and climatology, was honoured by being elected to the Chairmanship of two Symposia "Monsoon Meteorology" and "Regional Climatology" during the XIth sessions of the Pacific Science Congress which met in August 1966. Prof. Thambyahpillay also was elected to a U. N. E. S. C. O. Consultant position in 1965 and attended the UNESCO Experts' meeting which was held in the University of Oxford, in Nov. 1965. A few months ago he was at the International Conference on 'Land Reforms, conducted by the Lincoln Foundation of the University of Hartford (USA).

Prof. Thambyahpillay, who is a lay-preacher of the Kandy Methodist Church, was Ceylon's participant in the WSCF Seminar on "The University Man in Modernising Asia" held in Japan in 1964. He is a son of the late Mr. E. R. Thambyahpillay (retired Post Master) and of the late Mrs. Thambyahpillay of Chapel Street, Jaffna, and a son-in-law of the late Mr. S. J. Gunasegaram and Mrs. Gunasegaram of Kopay.

At present he is on an invitation to lecture in the Australian National University (Canberra) and the University of California (U. S. A.)

OBITUARY

The death occurred suddenly due to a heart attack last Friday noon of Mr. Victor (Rajan) Sellathamby at his residence in Colpetty. He was 47 years of age at the time of his death and was apparently in normal health. He was a son of the late Mr. V. C. Sellathamby, retired Office Assistant, Trincomalee, and Mrs. A. R. Sellathamby, of Government Flats, Deal Place, Colpetty. The funeral took place the next afternoon, when the service at the home was conducted by the Rev. S. W. Fernando, assisted by the Rev. J. R. Ratnanayagam. The remains were then removed to the General Cemetery, Kanatte, where a short service was held at the Anglican Chapel by the Rev. S. W. Fernando, assisted by the Rev. A. J. Selvaratnam. The committal rites were performed by the Rev. S. W. Fernando, assisted by the Revds. A. J. Selvaratnam and T. B. Daniel.

The deceased leaves behind, beside his wife Nalini (a daughter of Mr. and Mrs. Arthur Jeyasinghe) and his mother, a son Virendra, three sisters - Mrs. Mabil Veerasingham, Mrs. Mani Mithapala, and Miss Monica Suguna Sellathamby, a brother John (Bobby), and a large circle of friends and relatives to mourn his untimely death.

NEW MEDICAL SUPERINTENDENT OF INUVIL INSTALLED

A Service of Installation was held for Dr. J. Lakshman Amarasingham, M. B. B. S. (Cey.), F. R. C. S. (Edin.), M. R. C. O. G. (Gt. Britain) at the McLeod Hospital Chapel on Saturday, the 18th inst., at 5 p. m. Dr. Amarasingham has been appointed Obstetrician, Gynaecologist and Medical Superintendent of McLeod Hopital, Inuvil. The Rev. K. S. Jeyasingam, Secretary of the Jaffna Diocese, C. S. I., conducted the Service and preached the Sermon on the text. "I am the Lord that healeth." Ex. 15 : 26. Dr. Mrs. G. Selvadurai read the Lesson and a special song entitled "Christ is the Answer" was sung by Miss V. Arulanantham and Miss H. Rajah of the Uduvil Girls' College.

A Social followed where Dr. and Mrs. Amarasingham were introduced to the members of the Staff, the Medical Board and the Executive Committee of the J. D., C. S. I. After the Social a meeting welcoming them was held in the O. P. D. Hall. Dr. Amarasingham was garlanded by Mr. J. M. Rajaratnam and Mrs. Amarasingam was given a bouquet by Miss Selvadurai.

The Rev. K. S. Jeyasingam presided and in his speech welcoming Dr. and Mrs. Amarasingham on behalf of the Diocese mentioned that the Diocese was happy and proud to have such a devoted and efficient Doctor serving the Diocese. He referred to his late father, Mr. J. C. Amarasingham, whose contribution to the Diocese and the community was very great and would be remembered always with gratitude.

Mr. R. C. S. Cooke, the Chairman of the Medical Board, in welcoming him referred to the sacrifice and devotion shown by the Missionaries in the past and said that Dr. Amarasingham had joined the Medical Service of the Diocese with great sacrifice and devotion. He appealed to all the members of the staff to give their wholehearted co-operation to him.

Mr. K. A Sellian, the ex-Chairman of the Medical Board, mentioned that the Diocese and the community in Jaffna were fortunate in having the services of such an eminent obstetrician and gynacologist. His experience, his devotion and his good nature would be a great asset and it was hoped that many would avail themselves of his services.

Dr. Amarasingham in his reply said how happy he was that it was possible for him to serve his own community after 15 years of service outside Jaffna. He said that his late father had told him, when he passed out of the Medical College, that he should work in the hospitals of the Diocese. He was sure that if he had lived now, he would have been very happy about the step he had taken. He thanked the Diocese for the opportunity given to him and he assured them of his best and faithful service.

The function came to a close with Prayer and Benediction by the Rev. K. S. Jeyasingam.

REV. (Miss) LEILA ANDERSON

The Rev. Miss Leila Anderson visited Jaffna briefly May 21 — 24. She was returning to the U. S. A. via a seven month trip from the Philippines, where she had been a U. C. B. W. M. missionary for three years.

For 32 years she had worked for the Home Mission Board. Included were eight years in a Junior College for the "poor whites" of the Ozak Mountains; six years with the Sioux Indians of S. Dakota; six years as a "Pilgrim Circuit Rider," making two circuits of three years each in a station wagon with limited equipment of a store, icebox, plants, and files. During these latter years she analysed the needs within their cultural setting of Southern Negroes, Southern Whites, the Dakota Indians, and reported her findings to the Educational Division of the Board, to guide them in making Christian Education curricula.

In 1960 Harpers brought out "Pilgrim Circuit Rider," a biography of her adventures; and the Library of Congress, Washington, D. C. had it put on records for inclusion in their Library for the Blind. It is now, revised, to be published in English in the Philippines, in a paper back.

Early in her career Miss Anderson went to Chicago University and in three years earned her M. A. degree, her B. D., and was ordained.

From [illegible] she traveled in and worked from a caravan. Her [illegible] was [illegible] rural white people of West Florida and Alabama, with whom she made little progress; (b) the Dakota Indians, who were more responsive; and (c) the Negroes of Virginia and North Carolina, both rural and urban, where she found her richest rewards, especially among the younger folk. During this period she made *annual* visits to 126 Churches.

Her assessment of this five years' study was sent to the heads of departments of the Board for Home Missions as the raw material from which they could draw enlightenment and conclusions.

Finally Miss Anderson was invited to the Philippines as a leader in Christian Education — *with her trucks* — for 3 years. She lived in her caravan had "area institutes" of 3 — 6 days, trained S. S. teachers, and once-a-week — public school teachers.

All over the world, under the World Council of Churches Committee on Christian Education, curricula for Protestant classes are being or have been devised. They are started in New Zealand and Australia, Hong-Kong, Indonesia, the Philippines; are contemplating the work in the South Sea Islands; and have completed the project in Africa. The J. D. C. S. I. uses the Indian S. S. Union texts.

Miss Anderson stayed with the Lockwoods, where she met the Jaffna College administration — and the Vaddukoddai Church religious workers. She visited the Women's Centre and the Murusumottai Clinic, called in at Tellippalai (Richard's grave), Pandateruppu (John Scudders' plaque), Uduvil. She also preached at the Ascension Day Service at the Cathedral Church, Vaddukoddai, last evening. Then she was off to Madurai, the Ashram in Kodai, Bombay, and Europe. In 1968 — 1969 she will be speaking widely for the U. C. B. W. M. in the United States.

U. C. B. W. M. MISSIONARIES

Mr. and Mrs. C. B. Bavinck and their three children are in Vaddukoddai, after the Kodai holiday. The children return in mid-June to the opening of a new school year.

Mr. and Mrs. Glenn Yocum and the Elson Lockwoods returned on the same day as the Bavincks, May 19.

The Yocums, who arrived in Ceylon November 7, were happy to see that their "unaccompanied luggage" had arrived, at last. Since they plan to leave August 5, to return to Union Seminary, N. Y. C., their enjoyment of it will be brief.

In a letter of 8th May, 1968, Mrs. Oliver Black writes: "We were in Washington three days last week, visiting our daughter Deborah, and we heard there about the preparations being made for the Gilburgs' departure for Ceylon. Deborah says they are very strong persons, completely committed to the work of the Christian Church. Very soon now they are leaving for the University of Michigan to do further study for their expected work in Jaffna.

"A Service of Recognition was held for them on April 28, at the Westmoreland Church, where he has been assistant pastor. Telfer Mook was present and spoke ......

"This past Friday in Washington we made a call at the Ceylon Embassy to pay our respects, and to convey our personal pleasure at our own visit in Ceylon. We spoke of the warm welcome we received in Colombo as well as in Jaffna, and we, in our turn, offered to any Ceylon visitors here any kindness or reciprocity that might be welcomed. We were delighted to discover some mutual friends when we talked with Mr. John Gooneratne, Second Secretary, in charge of all Ceylon Cultural Relations.

"We have been enjoying the most beautiful spring we have ever known in New England".

(Alan Gilburg who is coming to Jaffna College with his wife, is 6' 4" tall and weighs 225 lbs.)

PROMOTION

Mr. S. A. Balaratnam, Electrical Foreman, Chunnakam, who was successful in the recent Electrical Engineers Examination conducted by the Electrical Department, has been promoted by the Public Service Commission as an Engineer. He is an Old Boy of Jaffna College and is presently the Secretary of the Jaffna College Alumni Association.

[illegible] son of Mr. and Mrs. J. N. Arulampalam of Araly and [illegible] Mrs. R. Ratnam of Uduvil.

Youth Column

My Dear Youngsters,

I hope my last letter to you has made you think that life would be good if we learn to enjoy our tasks and duties. If we want to do well in life later, we must work towards it now, with perseverance, diligence, and, above all, accept the discipline required.

In life there are a lot of things we do not have control of — our birth, our environment, and our circumstances. There is, however, one very important factor that we can control and that is ourselves. If we are to achieve the full dignity of manhood, whatever our circumstances, whatever our handicaps, we can come through triumphantly if we learn the art of self-discipline in our obedience to God. As children your parents, teachers, and school Principals have a responsibility to discipline you, but soon you will be on your own — free of these outside restraining influences.

As Christian youngsters you must realize that you are each a temple of the living God, that in you and through you the Holy Spirit must work often without your being aware that it is working in you.

Let us take an incident that you might have to face. In the papers recently there was a report about many school boys visiting toddy taverns. At the onset one or two boys challenge the new ones to come out and have 'some fun'. Of course, the innocent ones do not know what type of fun it would be and then to their surprise discover that it is not all clean and soon regret their part in it. Many do not have the courage to tell this to their friends because they may lose their popularity or become a laughing stock. Suppose you too had been an innocent person on that first trip, how would you as a Christian have faced the situation? As a healthy, intelligent, growing boy it is natural to want to know all that is happening around you and what people do to entertain themselves. But in that situation I hope you have the wisdom to see that you are beginning to abuse not only your body — but also to deceive your mind if you do not have the courage to say 'No, this is not for me'! Once you have done this, you'll be surprised how many others felt exactly like you but did not have the courage to say 'No', I hope all of you Christian boys and girls will learn to have courage to say 'No' to the wrong-things constantly happening around you. The difference between you and the other youngsters around you (those who are carried away with drinks and drugs, become eccentric Flower children, Hippies or Psychodelics) is that you know where you are going, you know your goal and your standards but these others are, I consider, less privileged than you as they are searching for happiness in the wrong places and will never find it there.

So be grateful to your heritage and be a blessing to all who come in contact with you. The highest type of heroism is not the nerve of the warrior facing the foe but the courage to face the daily issues of life opposing wrong and upholding right.

With sincere good wishes,

Yours sincerely,
PETER RABBIT.

C/o. The Editor,
The Morning Star,
Vaddukoddai.

FROM FAR AND NEAR

U. S. URGES DECISIVE ACTION ON NUCLEAR PACT

"The moment has arrived for decisive action on the proposed treaty to halt the spread of nuclear weapons and History will have every reason to judge us harshly if we miss this opportunity to create a moral stable, secure, and peaceful world order," the U. S. representative, Ambassador Arthur J. Goldberg, told the U. N. General Assembly's Political Committee recently. "This complete and carefully balanced text embodies the widest area of agreement that we believe is possible," he stressed. "We are convinced that the treaty will be effective and will accomplish its purpose — if we act in time." He cautioned, however, that if nations delay in the achievement of a practical treaty, while prolonging the quest for a more perfect text, they may find their efforts futile and wasted.

Although U. N. approval is not required, 26 nations have sponsored a draft resolution which would have the Assembly endorse the draft treaty text and encourage its widest possible acceptance.

The U. S. representative said that the Security Council resolution proposed by the United States, United Kingdom and Soviet Union "introduces a powerful element of deterrence against nuclear aggression or the threat of such aggression against non-nuclear states."

He pointed out that those three nuclear powers have committed themselves to declarations of action as permanent members of the Security Council, through that body to counter such aggression.

Of the peaceful benefits of nuclear energy, Ambassador Goldberg stressed that the treaty does not forbid anyone to engage in research and development for peaceful applications of nuclear explosions. Only the production or acquisition of the explosive device itself is precluded, he noted. Furthermore, the nuclear powers would be obligated to make nuclear explosions for peaceful purposes available to treaty signatories at a cost which excludes any charge for research and development he pointed out.

— *U. S. I. S.*

A SERVICE OF THANKSGIVING

FOR THE LIFE

of the late

Elizabeth Rasammah Sabapathypillai

will be held on

Tuesday, May 28th, 1968, at 5 - 30 p. m.

at the C. S. I. Church, Chavakachcheri.

The presence of friends and relatives will be appreciated.

"Primrose Cot.,"
Chavakachcheri.

19

IN MEMORIAM

IN AFFECTIONATE MEMORY of

KANDIAH PETER MUTTIAH

Born : 31st August, 1914.

Called to Rest : 26th May, 1964.

Precious in the sight of the Lord, Is the death of his saints.

Remembered by his loved ones.

11

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது

உதயதாரகை

கிறிஸ்தவ வார இதழ்] Estd. 1841 [UTHAYATHARAKAI

மலர் 128] 24 — 5 — 1968 இதழ் 19

"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்த ஜனத்துக்கும் இழிவாம்."

வாழ்க மணமக்கள்

மனோகரன் — ஈஸ்வரி

சென்ற புதன் (22-5-68) மாலை ஏழாலை வடக்கு தெ. இ. ச. தேவாலயத்தில் மறைத்திருவாளர்கள் S. S. அருளம்பலம், S. T. ஆசீர்வாதம் ஆகியோரால் ஒரு பரிசுத்த விவாகம் நிறைவேற்றப்பட்டது. மறைத்திரு ஆசீர்வாதம் மணமக்களுக்கு அருளுரை வழங்கினர்.

மணமகன்: திரு. பீற்றர் மனோகரன் (காரைநகர் மேற்கு திரு. க. மனுவேற்பிள்ளையின் மகனும், மன்னார் ஐக்கிய சங்கங்களின் சமாசச் செயலகச் செயலாளனுமாவர்.)

மணமகள்: திருவளர் செல்வி ஈஸ்வரி இராசதுரை. (கட்டுவன் தெற்கு இளைப்பாறிய ஆசிரியர் திரு. இ. இராசதுரை, J. P. இன் மகளும், பண்டத்தரிப்பு மகளிர் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியையுமாவர்.)

மணமகளில்லத்தில் உபசாரணை நடைபெற்றது.

மறுமைப் பிரவேசம்

திருவாட்டி அலிஸ் பூரணம் சோமசுந்தரம்

காரைநகர்ச் சபையைச் சேர்ந்தவரும், காலஞ்சென்ற திரு. H. S சோமசுந்தரம், ஆசிரியர் அவர்களின் மனைவியுமான திருவாட்டி அலிஸ் பூரணம் சோமசுந்தரம் 17-5-68, வெள்ளிக்கிழமை மறுமைக்குள் பிரவேசித்தனர். மறுநாள் மாலை மறைத்திருவாளர்கள் N. W, G. சுகுணராசா, G. M. கனகரத்தினம், S. P. விஜயரத்தினம் ஆகியோரால் நடத்தப்பட்ட சேமாராதனையில் மறைத்திரு I. T. இயேசுசகாயம் தேவாரமோதினர். மறைத்திரு L. N. ஹிச்கொக் அருளுரை வழங்கி, அம்மையாரின் அமைதி, தாழ்மை, சபைக்கரிசனை, குடும்ப உணர்வு, நிறை வாழ்வு பற்றிக் குறிப்பிட்டனர்.

காரைநகர் சேமக்காலையில் மறைத்திருவாளர்கள் J. M. சிங்கநாயகம், N. W. G. சுகுணராசா ஆகியோரால் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டனர்.

இவரது பிரிவால் துயருறும் மக்கள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள் சுற்றமித்திரருக்குத் தேவ தேற்றரவு கிட்டுவதாக.

○

திரு. ஏ, டி, நமசிவாயம்

புங்குடுதீவுச் சபையைச் சேர்ந்த திரு. ஏ. டி. நமசிவாயம் (ஆசிரியர்) 14-5-68 அன்று மறுமைக்குள் பிரவேசித்தனர். இவர் திரு. ஏ. சரவணமுத்து, திரு. ஏ. ஜே. தம்பிஐயா, காலஞ்சென்ற திரு. ஏ. சின்னத்துரை, காலஞ்சென்ற ஏ. அருணாசலம், திருமதி ரி. கணபதிப்பிள்ளை, திருமதி. ஏ. சபாபதிப்பிள்ளை, திருமதி ஆர். சிவலிங்கம், திருமதி டபிள்யூ கே. தேவதாசன், திருமதி எஸ். நாகலிங்கம் ஆகியோரின் சகோதரனுமாவர். மறுநாள் (15-5-68) மாலை 4-30 மணிக்கு புங்குடுதீவிலுள்ள அவரது சகோதரியின் இல்லத்தில் திரு. டபிள்யூ கே. தேவதாசன் அவர்களால் சேமாராதனை நடத்தப்பட்டது. புங்குடுதீவிலுள்ள சேமக்காலையில் மறைத்திரு. டி. சி. இரத்தினசிங்கம், திரு. டபிள்யூ. கே. தேவதாசன் ஆகியோரால் நல்லடக்கஞ் செய்யப்பட்டார்

இவரது பிரிவால் துயருறும் மனைவி, மக்கள், சகோதரர்கள், சுற்றமித்திரர் அனைவரையும் கடவுள் தாமே தேற்றுவாராக.

ஆட்கள்

Dr. J. L. அமரசிங்கம்
(F. R. C. S., M. R. C. Og.)

கடந்த 18 ஆம் திகதி மக்லியொட் வைத்தியசாலை அதிகாரியாக டக்டர் ஜே. எல். அமரசிங்கம் நியமனம் பெற்றார், அன்று மாலை 5 மணிக்கு இணுவில் ஆலயத்தில் மறைத்திரு. கே. எஸ். ஜெயசிங்கம் அவர்களால் இவரது நியமனப் பிரதிஷ்டை ஆராதனை நடத்தப் பட்டது. மறைத்திரு ஜெயசிங்கம் தமது அருளுரையின் போது டக்டர் தமது இளம் வயதில் அரசாங்க சேவையை விடுத்து மிஷன் தாபனத்தில் பணிபுரிய விரும்பியதைப் பாராட்டினர்.

டக்டர் ஜெபலட்சுமணன் அவர்கள் காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் திரு. ஜே. சி. அமரசிங்கம் அவர்களின் மகன். இலங்கை வைத்திய கல்லூரியில் M. B., B. S. பட்டம் பெற்று அரசாங்க சேவையிலீடுபட்டார். இங்கிலாந்து சென்று மேற்படிப்பு முடித்துத் திரும்பவும் அரசாங்க ஊழியம் புரிந்தனர். இணுவில் தேவையை நிறைவாக்க அரசாங்க சேவையை விட்டு வந்தனர்.

Dr. Curr இன் அடிச்சுவட்டில் கர்த்தருண்டாற்றி நாட்டுக்கும் ஆண்டவருக்கும் பணிபுரிந்தின்புறுவாராக. இறைபருள் இவருடனிருக்கப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

திரு. மகேந்திரன் மயில்வாகனம்

கடந்த ஞாயிற்றுக் கிழமை (12-5-68) நடைபெற்ற மூளாய் ஐக்கிய வைத்தியசாலை நிர்வாகிகள் தெரிவில், தெ. இ. சபையைச் சேர்ந்த திரு. ஏ. ஜே எம். மயில்வாகனம் வைத்தியசாலை ஆளுகைக் குழுவில் ஒருவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இவர் சுளிபுரம் கிராமசபை அங்கத்தவரும், மூளாய்ச்சபைச் செயலாளனும், சமூக ஊழியனுமாவர். இவருக்கு நம் பாராட்டு.

திரு. எஸ், என். சுகுணானந்தன்

புங்குடுதீவுச் சபை ஊழியனாக நியமிக்கப்பட்டுள்ள திரு. எஸ். என். சுகுணானந்தனின் நியமனப் பிரதிஷ்டை ஆராதனை 26-5-68 மாலை புங்குடுதீவு ஆலயத்தில் நடைபெற இருப்பதாய்த் தெரிகிறது. இவர் மறைத்திரு என். சுப்பிரமணியத்தின் மகனுவர். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் B Sc பட்டம் பெற்றுக் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி ஆசிரியரானார். பின் இலங்கை மாணவர் கிறிஸ்தவ இயக்கப் பொதுச் செயலாளனாகப் பணிபுரிந்து, பின் பங்களூர் இறையியற் கல்லூரியிற் பயின்று திரும்பினர். தேவ ஒத்தாசை இவருடனிருப்பதாக.

கண்பிரிவுக்கு உபகரணங்கள்

யாழ்ப்பாணம் பெரிய ஆஸ்பத்திரியிலுள்ள கண்நோய்ச்சிகிச்சைப் பகுதிக்கு விரைவில் ரூபா 3800 பெறுமதியான உபகரணங்கள் வந்து சேரவிருக்கின்றன.

இங்கு கண்நோயாளருக்குத் தகுந்த சிகிச்சையளிக்க இந்த உபகரணங்கள் தேவையெனப் பல காலம் தொடர்ந்து கோரப்பட்டு வந்ததை அடுத்தே இந்த உபகரணங்கள் இங்கு வந்து சேரவிருக்கின்றன.

யாழ். ஆஸ்பத்திரி கண் சிகிச்சைப் பகுதியில் இப்போதிருக்கும் படுக்கைகள் பற்றாக்குறையால் அதிக நோயாளர்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கப்பட முடியாதிருப்பதாகவும், இத்தேவையையும் நிவர்த்தி செய்ய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதாகவும் தெரிகிறது.

'ஹோப்' கப்பல் டாக்டர்கள், தாதிகள் யாழ்ப்பாணம் வருவார்கள்

'ஹோப்' டாக்டர்களும், தாதிகளும் யாழ்ப்பாண நோயாளர்களுக்குச் சிகிச்சையளிப்பார்கள்.

கொழும்பில் தங்கி நிற்கும் அமெரிக்க வைத்தியக் கப்பலான 'ஹோப்' பில் வந்த 3 டாக்டர்களும், 3 தாதிகளும் அடுத்த மாதப் பிற்பகுதியில் இங்கு வரவிருக்கிறார்கள்.

சத்திர சிகிச்சையிலும், வைத்திய சிகிச்சையிலும் விசேஷ தகைமைபெற்ற இந்த டாக்டர்களும், தாதிகளும் சுமார் ஒன்றரை மாதகாலம் யாழ்ப்பாண ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சையளிப்பார்கள்.

யாழ்ப்பாண ஆஸ்பத்திரியில் கடமையாற்றும் 9 பிரதம தாதிகளும், மாணவ தாதிகளும் 'ஹோப்' பிற் பயிற்சி பெறத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். அடுத்த மாதம் 20 ஆம் தேதி இவர்கள் 'ஹோப்' பில் பயிற்சி பெறச் செல்வார்கள்.

புதிய நூல்நிலையம்

லங்கா சோவியத் நட்புறவுச் சங்க யாழ்ப்பாண பிரதேசக்கிளையினர் அடுத்த மாதம் யாழ்ப்பாணத்தில் அலுவலக மொன்றினை திறக்க விருக்கின்றனர். இங்கு ஒரு மத்திய நூல்நிலையமும் நிறுவப்பட விருக்கின்றது.

பண்டார வன்னியன் ஓட்டுத் தொழிற்சாலை

சென்ற திங்கட்கிழமை (20-5-68) ஒட்டிசுட்டானில் பண்டார வன்னியன் ஓட்டுத் தொழிற்சாலை கைத்தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சர் திரு. பிலிப் குணவர்த்தன அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. அப்போது அவர், "தேசிய வீரன் ஒருவராகிய பண்டார வன்னியன் வாழ்ந்த மண்ணில் காலடி எடுத்து வைத்ததில் பெருமைப்படுகிறேன். அன்னிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளை எதிர்த்து அடிபணியாது மூச்சு உள்ளவரை போராடித் தன் தாய்நாட்டுக்காக உயிர் விட்ட மாபெரும் வீரனான பண்டார வன்னியனின் நாமம் என்றும் மறையாது வழங்கவே இத் தொழிற்சாலைக்குப் 'பண்டார வன்னியன் ஓட்டுத்தொழிற்சாலை' யெனப் பெயரிட்டோம். நாட்டுக்குத் தேவையான ஓடுகளில் நாலிலொரு பாகம் இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும்" எனக் குறிப்பிட்டனர்.

மன்னாரில் டின் மீன் தொழிற்சாலை

முதலாவது டின் மீன் தொழிற்சாலைக்கான அத்திபாரக் கல் நாட்டப் பட்டது. மன்னார், பேசாலையில் இந்தத் தொழிற்சாலைக்கான அத்திபாரக் கல்லை கைத்தொழில் மீன்பிடி அமைச்சர் திரு. பிலிப் குணவர்த்தன நாட்டினார்.

பத்து இலட்சம் ரூபாய் செலவில் உருவாக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கும் இந்த டின் மீன் தொழிற்சாலையின் வேலைகள் அடுத்த ஆண்டு முற்பகுதியில் முடிவடையுமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

இந்த டின் மீன் தொழிற்சாலை உருவாக்கப்பட்டபின் வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதியாக்கப்படும் தொகையைக் குறைத்து உள்ளூர்த் தேவைகளை ஓரளவு பூர்த்தியாக்கலாம் என அமைச்சர் கருதுகிறது.

மேலும் புதியபொறுப்புக்கள்

யாழ்ப்பாண மேலதிக அரசாங்க அதிபருக்கும், உதவி அரசாங்க அதிபருக்கும் மேலும் பல புதிய பொறுப்புக்களை நிர்வகிக்க அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

மேலதிக அரசாங்க அதிபரின் நிர்வாகத்தின் கீழ்ச் சாதாரண பரிபாலனம், சமூகசேவைகள், கிராம முன்னேற்றம் சம்பந்தமான பொறுப்புகள் விடப்பட்டுள்ளன.

உதவி அரசாங்க அதிபரின் நிர்வாகத்தின் கீழ் உணவுமுத்திரை இயக்கம், நிலச் சுவீகரிப்புக்கள், அரசாங்க நிலங்களைக் குத்தகைக்கு விநியோகித்தல் ஆகிய பொறுப்புக்கள் விடப்பட்டுள்ளன.

அங்கிளிக்கன் சபையினரின் அன்பளிப்பு

பல கிறிஸ்தவ சபைகளினரும் இவ்வருடம் செய்யும் கூட்டுப் பிரயாணத்தின்போது அங்கிளிக்கன் சபையினரின் சார்பில் பாப் ப[illegible] செய்ய முடிவு செய்திருக்கின்றனர்.

பலதும் பத்தும்

பேற்றம்பா

'தேசத்திற்கு ஒன்றாக உலக நாடுகள் யாவற்றிலிருந்தும் ஒவ்வொரு மின்சாரக் கம்பங்களைச் சேகரிக்க ஒருவர் மூற்பட்டாராம். அவர் சேகரித்திருந்த அத்தனை மின்சார கம்பங்களுக்குள்ளும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து போன மின் கம்பத்தைப் பிறிதொருவர் எளிதில் அடையாளம் காட்டினாராம்."

யாழ்ப்பாணத்தாரைக் கேலி பண்ணக் கூறப்படும் ஒரு சர்வ சாதாரணமான பகிடி இது. எமது மின்சாரக் கம்பங்களை அலங்கோலப்படுத்தும் சுண்ணாம்புப் பூச்சுத்தான் மேற் சொல்லப்பட்ட கேலிப்பேச்சிற்குக் கருப்பொருள்.

யாழ்ப்பாணத்து மக்களிடம் பொது நல உணர்வு, குடிநல மனப்பாங்கு மருந்துக்கும் கிடையாது என்று பிறர் சொல்லும் போது ஆத்திரம் அடைகிறோம். ஆராய்ந்து பார்த்தால் அக் கூற்றில் உண்மை இருப்பதை நாம் ஒப்புக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும்.

பொது இடங்களைச் சுத்தமாக வைத்திருப்பதில் அக்கறையற்ற சமுதாயமாக நாம் வாழுகிறோம். பொதுப் பொருள்களைக் காத்திரமாகப் பாவிப்பதிலும் குடிநல மனப்பான்மை எம்மிடம் சிறிதும் இருப்பதில்லை. வெற்றிலை மென்ற வாயினால் அழகிய யாழ். நகரின் தோற்றத்தை அலங்கோலப் படுத்துகிறோம். அது போலவே பொதுப் பாவிப்பிற்காக யாழ். மாநகரசபையார் வரியிறுப்பாளரின் செலவில் ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கும் நிலையக் குழாய்களில் இருந்து குடிப்பதற்கான நீரைப் பல்வேறு வழிகளிலும் விரயமாக்குகின்றோம்; தெரு விளக்குகளைத் திருடிச் செல்கின்றோம அல்லது அவற்றை வேண்டுமென்றே சேதப்படுத்துகின்றோம்.

வீடுகளில் கட்டித் தீனி போட்டு வளர்க்கப்பட வேண்டிய கால் நடைகளை, நாய்களை மற்றவர்களுக்குச் சிரமத்தைக் கொடுக்கும் வகையிலும், வீதி விபத்துக்களுக்குக் காரணமாக இருக்கும் வகையிலும் கட்டாக்காலிகளாக வீதிகளில் அலைய விடுகிறோம்.

பஸ் வண்டிகளிலும், புகை வண்டியிலும் பெண்கள் கைக் குழந்தைகளுடன் இருக்க இடம் கிடைக்காது ஊஞ்சல் ஆடும் அதே வேளையில், கால் கை நீட்டி வசதியாக இருப்பதற்கும் படுப்பதற்கும் இடம் பிடித்துக்கொள்ளும் சுயநல மனப்பான்மை தமிழ்ச்சாதி தவிர்ந்த வேறு எந்தச் சாதியிடமும் இருக்க முடியாது:

வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலத்தே நாகரிகத்தோடு வாழ்ந்தவன் தமிழன் என்று பெருமை பேசுகிறோம். பண்டைத் தமிழனின் பெருமைக்கு வாரிசுகள் நாம் என்று சொல்லும் தகுதி எமக்குஉண்டா என்பதை யாரும் சிந்திப்பது கிடையாது.

பண்டைய தமிழர் நாகரிகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கின மொகஞ்சதாரோ, மஞ்சு, ஹரப்பா போன்ற ஆதி கால நாகரிகங்கள். மேற்படி நாகரிகங்களை இன்றைய உலகே வியந்து பாராட்டுகின்றது. அன்றைய தமிழனின் சமுதாய அமைப்பை, அவனது வாழ்க்கை முறையை, அவனது வரலாற்றுப் புகழை, அவனது மொழியின் பெருமையை, கலாச்சாரத்தை மகாநாடுகள் கூடி ஆராயும் காலத்தில் நாம் வாழுகிறோம். எதிர்வரும் வருடத்தில் அகில உலக தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடு யாழ். நகரில் நடைபெறுமென இப்போது அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பண்டைத் தமிழர் பெருமையை ஆராய்ந்து தாம் பெற்ற துணிவை ஆணித்தரமாக அறைந்து கூற அகில உலகிலும் இருந்து வரும் அறிஞர்கள் எமது யாழ். நகரில் கூட விருக்கிறார்கள். அப்படி யாழ். நகருக்கு வரும் அறிஞர் நம்மைக் குறித்து, நமது வாழ்க்கை முறை பற்றி, நமது பொதுநல உணர்வு - குடிநல மனப்பாங்கு பற்றி எந்த விதமான கருத்தை எடுத்துப் போவார்கள் என்பதையிட்டுச் சிறிது சிந்திக்க இக் குடிநல வாரம் பயன்பட வேண்டுமென அவாவுகிறோம்.

யாழ் நகரை அழகுள்ள நகரமாக மாற்றும் இவ் இயக்கம் எதிர் காலத்திலும் வருடா வருடம் கொண்டாடப்பட வேண்டும். அகில இலங்கைக்கும் பயன்படக் கூடியதாகக் குடிநல வாரத்தைக் கொண்டாட ஏற்பாடு செய்த சிறப்பு ஆணையாளர்களையும், அதற்கு ஆரம்ப ஆலோசனைகள் தெரிவித்த பெரியார்களையும் வாழ்த்துகிறோம்.

அது அவர்களது சற்பிரசாத திருவழிபாட்டு சடங்குகள் அடங்கிய பெரல் எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்ட ஒரு நூலாகும். இப்பிரயாணிகளின் மூன்று [illegible] ரோமாபுரிக்கும் புனித நாட்டுக்குமாகும்.

கடிதம்

வரவேற்க வேண்டியது

ஐயா,

யாழ்ப்பாணப் பகுதியிலுள்ள கள்ளு விற்பனை நிலையங்களுக்கு இனி, நம் பொலிசார் நிலைகொண்டு முற்றுகையிடுவார்கள் என்ற செய்தியைச் சென்ற (9-5-68) "ஈழநாடு" இதழில் கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சி யடைந்தோம். இத்தகைய ஓர் அரிய திட்டத்தை உறுதியுடன் செயற்படுத்த முனைந்துள்ள வடபகுதிப் பொலிஸ் அதிகாரி திரு. ஆர். சுந்தரலிங்கம் அவர்களை வாழ்த்துகின்றோம். இத்திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற நாம் ஒவ்வொருவரும் இறைவனைப் பிரார்த்திப்பதுடன், வேண்டிய வேண்டிய உதவிகளை எல்லாம் வேண்டிய வேண்டிய நேரத்தில் உதவ ஆயத்தமாகவும் இருக்க வேண்டும். இன்று நாட்டில் நிலவும் அத்தனை குற்றச் சம்பவங்களுக்கும், ஒழுக்கக் கேடுகளுக்கும், சச்சரவுகள், குழப்பங்கள் உண்டாவதற்கும் இந்தக் குடிப்பழக்கமே காரணம் என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் பகிரங்கமாக ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

இன்னும் நம் நாட்டில் தமிழ்ப் பணியும், சமயத்தொண்டும் ஆற்றவென அயராதுழைத்து வரும் கழகங்கள், மன்றங்கள், சபைகள் யாவும் இத்தருணத்தில் இணைந்து ஓரேகுரலில், நாடு முழுதும் மது ஒழிப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வர உறுதியுடன் ஓயாது உழைக்க வேண்டும். பழைய - பழகிய - வயது வந்த - குடிகாரருக்குப் பர்மிட் முறையில் குடிவகை பெறச் சட்டம் இயற்றலாம்; இது பற்றி ஆராய்வார்களா? இத்தகைய தூய தொண்டுகளைச் செய்ய முன்வரும் வண்ணம் பொதுநல சபைகள், அபிமானிகளைக் கேட்க வேண்டும். இத்தகைய பணிகளை விட்டு எந்த மகாநாடு நடத்தியென்ன? எவ்வளவு நற் பிரசங்கம் செய்தும் என்ன? ஒரு பயனையும் நம் சந்ததி பெற முடியாது. இக்காலக்கட்டத்தில் அறிவுள்ள ஒரு மனிதன் தான் பிறந்த நாட்டுக்கு ஏதும் பணி செய்ய வேண்டும் என்ற பரந்த நோக்குடன் உழைக்க விரும்புவானுயின் அது மது ஒழிப்பு வேலை ஒன்றே — எனத் துணிந்துகூறலாம். இறக்கப்படும் கள் முழுவதையும் கருப்பனீராக இறக்கி, கல்லாக்காரம், பனம் சீனி, பனங்கட்டி என்பன செய்தால், எவ்வளவு செல்வம் இங்கு பெருகும். எத்தனை பேருக்குத் தொழில் வாய்ப்புகள் ஏற்படும்! எம்மவர் எவ்வளவு சுகதேகிகளாக — சுறுசுறப்பானவர்களாக விளங்குவார்கள்? பொது சன நன்மை பேசும் தலைவர்களே! சன சமூக மன்றங்களே! ஆண்டு விழாக்கள் நடாத்து வதிலும், மேள தாளம் பிடித்து மந்திரிமாரையும், தலைவர்களையும் கூட்டி மாலைபோட்டுக் கூட்டம் போட்டது போதும்! எம்மினத்தின் எதிர்காலத்தைச்சிந்தை செய்யின்! அறிவைக் கெடுத்து, அழிவு செய்யும்மதுவை அகற்றத் திடசங்கற்பம் எடுங்கள்! குடிப்போருக்கு கார்ட்டு வழங்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் நம் அரசாங்கத்துக்கு ஒரு சிறுவரியும் கட்ட வேண்டும். குடிப்பதற்கு வயதுக்கட்டுப்பாடும் வேண்டும்.

கா. இரகுநாதன்
நாவன்மார்கட்டு

சூயஸ் கால்வாய் இனித் திறக்கப்பட மாட்டாது

இஸ்ரேலுக்கும் அராபியர்களுக்கும் ஏற்பட்ட யுத்தத்தின் விளைவால் சூயஸ் கால்வாய் 1967, ஜூன் மாதத்திலிருந்து அடைக்கப்பட்டது. அரபு நாடுகளும் இஸ்ரேல் நாடும் எந்தக் கப்பலும் அவ்வழியே செல்ல அனுமதிக்கவில்லை. அது மாத்திரமன்று, போரினால் ஏற்பட்ட அழிவினால் கப்பல் போக்குவரத்திற்கு ஏற்றதாய் அமையவில்லை, மேலும் போர் நடக்கும் முன் சூயஸ் கால்வாய் வழியாய்ச் சென்றுகொண்டிருந்த இதர நாடுகளின் பதினைந்து கப்பல்கள் எப்பக்கமும் போகாமல் தடுக்கப்பட்டு, கால்வாயில் காலதுவரை அடைபட்டு இருக்கின்றன. யுத்தத்தால் சூயஸ் கால்வாய்க்கு நேரிட்ட சேதத்தைத் திருத்தியமைத்து, செப்பனிட வேண்டுமென்றும், அங்கு அடைபட்டிருக்கும் 15 கப்பல்களையும் வெளியேற்றவும் எகிப்து நாடு வேலை ஆரம்பித்தது. இரண்டொரு நாளுக்குள் மீண்டும் இஸ்ரேலுக்கும் அரபியருக்கும் போர் மூண்டது. காரணம் என்ன வெனில், சூயஸ் கால்வாய் மீண்டும் போக்கு வரத்திற்குத் திறந்து விடப்பட்டால், இஸ்ரேல் நாட்டுக் கப்பல்களும் அவ்வழியாகச் செல்ல அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்று இஸ்ரேல் நாடு கோரியதேயாம். அதற்கு அரபியர் ஒப்புக்கொள்ளாததால் போர் மூண்டது.

இந்த ஒரு புறமிருக்க, கடந்த பத்து மாதங்களாக அடைபட்டிருக்கும் கப்பல்களையாகிலும் வெளியேற்ற வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன், ஐ.நா நாடுகளின் மேற்பார்வையுடன் கால்வாயைச் சுத்தம் செய்து திருத்த, கால்வாயின் வட பாகத்தில் வேலை தொடங்கினர். உடனே இஸ்ரேல் நாடு, அப்பணி தென்பாகத்தில் தான் நடக்க வேண்டும்: அடைபட்டிருக்கும் கப்பல்களைத் தென் பாகத்தின் வழியாகத்தான் வெளியேற்ற வேண்டுமென்று ஆட்சேபித்ததின்பேரில், வடபாகத்தில் ஆரம்பித்த வேலை நின்று போயிற்று. ஆட்சேபனைக்குக் காரணம்: ருஷ்யாவின் பலத்த கடல்படையின் ஒரு பாகம் சூயஸ் கால்வாயின் வட பாகத்தினருகில் மத்தியதரைக் கடலில் போருக்குத் தயாராக நிற்கின்றது. சூயஸ் கால்வாயில் அடைபட்டிருக்கும் 15 கப்பல்கள் வெளியேறினதும், ருஷ்யாவின் பலத்த கப்பற் படை, அரபு நாடுகளுக்கு உதவியாக இஸ்ரேல் நாட்டை அதம் செய்யும் நோக்கத்துடன் சூயஸ் கால்வாயில் நிறுத்தப்படலாம். அரபியர்களும் இப்போது பெரும் போருக்குத் தங்களை ஆயத்தம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதற்கு யூதர்களும் ஆயத்தமாகி விட்டார்கள், சிறு சிறு சண்டைகள் சில நாட்களாக நடந்து கொண்டே வருகிறது. இது பெரும் போராக மூளும் எனபதற்கு ஐயமில்லை. இப்போது இஸ்ரேல் நாடு முன்னைவிடப் பன்மடங்கு தன்னை மிக்க சிறப்புறச் செய்து கொண்டுள்ளது.

"எருசலேமின் சமாதானத்துக்காக வேண்டிக் கொள்ளுங்கள். உன்னை நேசிக்கிறவர்கள் சுகித்திருப்பார்களாக."

யூத ஜெபாலயத்தின் 400 ஆம் ஆண்டு விழா

கொச்சியில் வாழும் யூதர்கள் தங்கள் ஜெபாலயத்தின் 400 ஆம் ஆண்டு விழாவை மிக்க உன்னத நிலையில் கொண்டாடத் திட்டமிட்டுள்ளனர். இந்திய நாட்டில் உள்ள மிகப் பழைய யூத ஜெபாலயம் இது ஒன்றே. இது 1567 ஆம் ஆண்டு கேரள மன்னனின் ஆதரவில் கட்டப்பட்டதாகும். தற்காலத்தில் கேரள நாட்டிற்கு வருகை தரும் அயல் நாட்டினர் இதைப் பார்க்காமல் போகமாட்டார்கள். இது இவ்வாண்டு டிசம்பர் மாசம் நடைபெறும். இதற்குத் தலைமை தாங்குமாறு பிரதமர் இந்திரா காந்தி அழைக்கப்பட்டுள்ளார்.

இதையொட்டிப் பல பல நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்படும். பொருட்காட்சி ஒன்றும் நிறுவப்படும். 1470 ஆம் ஆண்டு அச்சவாகனம் ஏறிய மிகப் பழைய புத்தகம் பொருட்காட்சியில் இடம் பெறும். இவ்விழாவுக்கு அயல் நாடுகளிலிருந்து பல கலைகளில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 1968 ஆம் ஆண்டு யூதர்களின் பிரயாண ஆண்டாகக் கருதும்படியும், இதையொட்டி ஒரு தபால் தலை பில்லையும் (Stamp) வெளியிடுமாறு இந்திய அரசாங்கத்திற்கு வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கின்றனர்.

உண்மைச்சுடர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உதயதாரகை
UTHAYATHARAKAI

1968 ஆம் ஆண்டு மே மீ 24 ஆம் நாள்

மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள் பேசிப் பயனில்லை

பழம் பெருமை வாய்ந்த யாழ்ப்பாண நகரைப் புதுப் பொலிவுடன் விளங்கச் செய்வதற்கு முயற்சிகள் பல நடக்கவிருக்கின்றன. நவீன அங்காடி, நவீன பேருந்து நிலையம் ஆகியன தோற்றவிருக்கின்றன. நகர்ப்பூங்கா, நூல்நிலையம், கலைமண்டபம் ஆகியன பொலிவுடன் விளங்குகின்றன. வீதிகளும் புனரமைப்படைகின்றன. நகரை அழகுபடுத்த என்னென்ன வெல்லாமோ செய்யப்படுகின்றன.

இம் முயற்சிகளெல்லாம் அவமாகின்றன மக்கள் செயலால். பொதுச் சொத்துக்கள் அபாவனை செய்யப்படுகின்றன. கேட்பாரற்றமுறையில் அசுசிப்படுத்தப்படுகின்றன. மக்களிடையே பொறுப்புணர்ச்சியைக் காணோம. உந்தி ஆசனங்கள் நாசமடைகின்றன. பொது நிலையங்கள் எச்சிக்கும் குப்பைக்கும் இலக்காகின்றன. சுவர்களும் தூண்களும் சுவரொட்டிகளின் மேடைகளாகின்றன. வீதியோரங்கள், சாக்கடைகளைப்பற்றிச் சொல்லவே வேண்டியதில்லை.

தமிழரின் நாகரிகமும், ஆசாரமும், புனிதமும் மேடையெங்கும் சிலாகிக்கப்பட்டபோதும வெளியே அவற்றைக் காண்பது துர்லபம். குப்பைப் பிறப்புகளோ வெனக் கண்டவர் கூறத்தக்கதாய்க் காட்சியளிக்கிறது நகரம். மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள் பேசிப் பயனில்லையென்றார் பாரதியார். செயலில் ஈடுபடுவதே இன்று நம் தேவையாகியுள்ளது.

இதை உணர்ந்த யாழ்ப்பாண மாநகரசபை 27-5-68 முதல் 2-6-68 வரை "குடிநல — சுகாதார வாரம்" கொண்டாட இருக்கிறது. மக்களிடையே பொறுப்புணர்ச்சியும் அழகுணர்வும் சுகாதாரப்பழக்கமும் உண்டாக்க இவ்வாரம் பெரிதும் பயன்படலாம். வீதிகளைச் சுத்தஞ் செய்தல், சுவரொட்டிகளை அகற்றல், குடிநல — சுகாதார சம்பந்தமான துண்டுப் பிரசுரங்களை விநியோகித்தல், அத்தியாவசிய சுத்திகரிப்பு வேலைகள் இவ்வாரத்தில் இடம்பெறும். இவை சிரமதான முறையில் நடைபெற இருக்கின்றன. பாடசாலைகளின் ஒத்துழைப்புக் கோரப்பட்டுள்ளது. பொதுக் கட்டிடங்கள் எங்கும் தேசீயக் கொடிகள் பறக்கும். மின் வெளிச்ச அலங்காரங்கள் நகரக் கட்டிடங்களை அலங்கரிக்க விருக்கின்றன.

இம்முயற்சியில் பொது மக்கள் சிரத்தை கொண்டு ஒத்துழைத்து, நகரத்தை அழகுபடுத்தி, ஒழுங்கும் பண்பும் உள்ளவர்களாக நடந்து யாழ்ப்பாணநகரின் பெருமையைப் பேணிப் பெருமையடையமுன்வருவார்களென நம்புகிறோம். இம்முயற்சியை ஆரம்பித்த மாநகரசபை ஆணையாளர் பாராட்டுக்குரியவர்கள். அவர்கள் முயற்சி அநுகூலமடைய வேண்டுமெனில் பொதுமக்கள் ஒத்துழைப்பே முக்கியம். நம் நகரைச் சுத்தமாக வைப்பதில், நம் பண்பை வளர்ப்பதில், நம் பெருமை காப்பதில், நம் சுக வாழ்வில் யாருக்குத்தான் அக்கறையில்லாமற்போகும்.

இவ்வார சம்பந்தமாய் வெளியாகவிருக்கும் சிறப்பு மலருக்கெனப் பிரதமரும் பிறரும் தந்துள்ள செய்திகளைக் கீழே காண்க.

கௌரவ பிரதமமந்திரியவர்களின் செய்தி,

இலங்கை,
கொழும்பு, 27-5-68

குடியியல் பொறுப்புக்களைக் குடிமக்களுக்கு உணர்த்தும்பொருட்டு, 27-5-68 இல் இருந்து 2-6-68 வரை யாழ்ப்பாண மாநகரசபை "குடிநல — சுகாதார வார"த்தைக் கொண்டாடுவதை அறிய மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். பயன்தரக்கூடிய ஓர் அரியமுயற்சி இது. இதனால் ஏற்படும் விளைவுகள் நலன் பயப்பனவாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இம் முயற்சியில் யாழ்ப்பாண மாநகரசபை வெற்றிபெற வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

ஒப்பம். டட்லி சேனநாயக்கா

○

கௌரவ உள்ளூராட்சி அமைச்சர் அவர்களின் செய்தி

இலங்கையில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கும் முன்னோடியாக யாழ்ப்பாண மாநகரசபை, "குடிநல—சுகாதார வாரத்தை" பெரிய அளவில் வெகு விரிவாகக் கொண்டாட முன்வந்திருப்பது பாராட்டப்பட வேண்டியதே. ஏனையபிற உள்ளூராட்சி மன்றங்களும், யாழ்ப்பாணம் காட்டும் பாதையில் அடியெடுத்து முன்னேறுவது யாழ்ப்பாணத்தில் மேற்படி குடிநல வாரம் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவதில் தங்கியிருக்கிறது.

முன்பும் ஏனைய உள்ளூராட்சி மன்றங்களை முந்திக் கொண்டு "சுகாதார ஒலி" என்னும் சுகாதார ஏட்டை யாழ்ப்பாண மாநகரசபை வெளியிட்டு, தொடர்ந்து நடத்தி வருவது நீங்களறிந்ததே.

மக்களிடம் பொதுநல உணர்வை வளர்க்கும்பொருட்டு, சுகாதாரத்தையும் இணைத்துக் கொண்டாடப்படும் இக் குடிநல-சுகாதார வார விழா பொது மக்களது மனப்போக்கில் பெரும் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமையும் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை.

யாழ். நகர வரியிறுப்பாளர் குடிநலம் பேணுபவர்களாக மாறவும், யாழ். நகர் தம்முர் நாகரிகத்துக்கு அரியதோர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கவும் குடிநல — சுகாதார விழா பயனபடுமென்பது எனது நம்பிக்கை. பண்பாடும் பொதுநல உணர்வும் மிக்க நாகரீகமுள்ள ஓர் இனம் தமிழினம் என்பதை யாழ். நகருக்கு வருகை தரும் அயல் நாட்டவரும் அறிந்து போற்ற, தமிழன் பெருமை திக்கெட்டும் பரவ "குடிநல — சுகாதார வார விழா" உதவ வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

வாழ்க யாழ். நகர். வளர்க அதன் எழில்மிகு தோற்றம்.

ஒப்பம். மு. திருச்செல்வம்

○

யாழ்ப்பாணமாவட்ட அரசாங்க அதிபரின் செய்தி

குடிநல — சுகாதார விழாவையொட்டி தங்கள் "யாழ். நகர" என்னும் மலரில் வெளியிடும் பொருட்டு இச் செய்தியை அனுப்புவதில மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நகருக்கும் வருகை தரும் அயலவர்க்கும், அந்தப்பாவு ற உள்ளூர் குடிமக்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய இக் கைநூலை வெளியிடுவதென யாழ்ப்பாண மாநகரசபை எடுத்துக் கொண்ட முடிவை நான் மிகவும் பாராட்டுகின்றேன்.

ஒப்பம். வேணன் அபயசேகா

○

யாழ்ப்பாணப் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் விடுக்கும் செய்தி

மனித வாழ்வுக்குச் சுகாதாரம் இன்றியமையாதது. "நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்." சுத்தமே சுகவாழ்வுக்கு ஆதாரம், ஆரோக்கிய வாழ்வு உடல்வலி, மனவலி, வனப்பு ஆகியவற்றுக்கு மூலகாரணம். யாழ். நகரைச் சுத்தமாகவும், வனப்பு மிக்கதாகவும் மிளிரச் செய்யவேண்டியது யாழ். நகர மக்களெவ்வொருவரின் பொறுப்பும் கடமையும் ஆகும். யாழ். நகரின் சுகாதாரம், வீடமைப்பு குடிதண்ணீர் வசதி இன்னோரன்ன அத்தியாவசிய தேவைகள் யாவும் பூர்த்தியாகிச் சீரும் சிறப்பும் பெறத் தமிழ் மக்களின் கலையும் கலாச்சாரமும் ஓங்கி வளர இறைவனை வழுத்துகிறேன்.

வாழ்க தமிழினம்.

ஒப்பம். ஜீ. ஜீ. பொன்னம்பலம்

யாழ்ப்பாண நகரம்

கலாநிதி கா. இந்திரபாலா
விரிவுரையாளர், வரலாற்றுத்துறை இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்.

தோற்றுவாய்

வட இலங்கையிலே தமிழ் இராச்சியம் அமைக்கப்பட்டு 600 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டது. இந்த இராச்சியம் நிறுவப்பட்ட காலத்திலிருந்தே நாம் யாழ் நகரின் தோற்றுவாயைக் கணிக்கலாம். யாழ் மாவட்டத்திற்குள் இப்பொழுது ஏறத்தாழ அடங்கும் வடபகுதி பண்டுதொட்டே சிங்கள இராச்சியத்திற்கு உட்பட்ட ஓர் இராச்சியமாக நிருவகிக்கப்பட்டு வந்தது. பண்டைக் காலத்திலே இப்பகுதி நாகதீபமென வழங்கப்பட்டு வந்தது. இம்மாகாணத்தின் ஆள்பதி தீபராசன் எனப்பட்டான். அதாவது (நாக) தீபத்தின் ஆட்சியாளன். இந்த மாகாணத்தின் தலைநகர் யாது என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் வல்லிபுர தங்கத் தகட்டிலிருந்து கி. பி. 2 ஆம் நூற்றுண்டிலாவது பருத்தித்துறைக்கு அண்மையிலுள்ள வல்லிபுரமே மாகாணத் தலைநகராக விளங்கியிருக்க வேண்டும் என ஊகிக்க இடமுண்டு. பிரதம வரி சேகரிப்பவரினதும், ஆள்பதியினதும் இருப்பிடமாய் வல்லிபுரம் இருந்திருத்தல் வேண்டும்.

தமிழ் இராச்சியம் நிறுவப்படும்வரை யாழ்ப்பாணத்தைப் பற்றியோ, அல்லது வடபகுதி தலைநகராக விளங்கிய எவ்விடத்தைப்பற்றியோ சான்றுகள் இல்லை. 13 ஆம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியிலேயே தமிழ் இராச்சியம் நிறுவப்பட்டது. இவ்விராச்சியம் நிறுவப்பட்ட காலத்தில் சிங்கைநகர் என்னும் இடமே தலைநகராய் இருந்ததுபோலும். இவ்விடமே 14 ஆம் நூற்றுண்டில் ஆட்சி செலுத்திய ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் தலைநகராக விளங்கியது. செகராச சேகர மாலை, செகராச சேகரம், தட்சண கைலாச மாலை போன்ற பழைய யாழ்ப்பாணத் தமிழ் நூல்கள் சிங்கை நகரே ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சிபீடமாய் விளங்கியது என்பதைத் தெட்டத் தெளிவாக இயம்புகின்றன. யாழ்ப்பாண ஆரியச் சக்கரவர்த்தி ஒருவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் ஒரேயொரு கல்வெட்டும் சிங்கை நகரே அவரது ஆட்சிப்பீடமெனக் கூறுகின்றது. 15 ஆம் நூற்றுண்டிலே இந்நகரைப்பற்றி அரிகேசரி பராக்கிரம பாண்டியனின் கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இம்மேற்கோள்களிலிருந்து தமிழ் இராச்சியத்தின் ஆரம்ப காலத்திலே சிங்கை நகரே அதன் தலைநகராய் விளங்கிற்று என்பது தெளிவாகும்.

ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தைப் பற்றிப் பின்பு எழுந்த வரலாறுகள் சிங்கை நகரைத் தலைநகராகக் குறிப்பிடவில்லை. முதல் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் தலைநகர் நல்லூரே என யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையும், கைலாய மாலையும் குறிப்பிடுகின்றன. ஆனால் பழைய தமிழ் நூல்களிலேயோ, கல்வெட்டுக்களிலேயோ நல்லூரைப் பற்றிய குறிப்பு எதுவும் இல்லை. இஃது இவ்வாறிருக்க, 15 ஆம் நூற்றுண்டில் இயற்றப்பெற்ற சிங்கள நூல்கள் யாழ்ப்பாண அரசர்களின் தலைநகர் யாப்பபட்டண (யாழ்ப்பாணம்) எனக் குறிப்பிடுகின்றன. 15, 16 ஆம் நூற்றுண்டு தென்னிந்திய கல்வெட்டுக்களும் யாழ்ப்பாணத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. போர்த்துக்கேய நூலாசிரியர்களின் கூற்றின்படி 16 ஆம் நூற்றுண்டின் முதல் 10 ஆண்டுகளில் நல்லூரே யாழ்ப்பாண அரசர்களின் தலைநகராக இருந்தது. இலக்கிய கல்வெட்டு மேற்கோளை ஒப்புநோக்கி ஆராய்கையில் சிங்கைநகர் நல்லூர் யாப்பபட்டண அல்லது யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயர்கள் ஒரே நகரைச் சுட்டின என்பது புலனாகிறது. போர்த்துக்கேயரின் படையெடுப்பிற்குப் பின்பு தமிழரசரின் அரண்மனை இருந்த இடம் நல்லூர் எனவும், போர்த்துக்கேயரின் வசமிருந்த பகுதி யாழ்ப்பாணம் எனவும் வழங்கி வந்தன என்பது மேலும் புலனாகும்.

யாழ் நகரின் வரலாறு.

15 ஆம் நூற்றுண்டிற்கு முன்பு யாழ் நகரைப்பற்றிய வர்ணனைகள் [illegible] வர்லாற்று [illegible] 15 ஆம் நூற்றுண்டிலே சிங்கள சந்தேச இலக்கியங்களில் நகரைப் பற்றிய சுருங்கிய வர்ணனை உண்டு. ஆனால் இது பெரும்பாலும் கவிதைக் கூற்றாக இருப்பதனால் அவற்றை முற்றும் முழுதான உண்மையாகக் கருத முடியாது. 15 ஆம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதியிலே யாழ்ப்பாண நகரத்தைத் தாக்கி அழித்த சபுமால் குமாரையா (கோட்டை இராச்சியத்தைச் சேர்ந்த இளவரசன்) நகரின் சில பகுதிகளை மீண்டும் கட்டியெழுப்பிய பெருமை இவ்விளவாசனையே சாரும் என யாழ்ப்பாண வைபவமாலை குறிப்பிடுகின்றது. சபுமால் குமாரையாவைப் புவனேகபாகு என யாழ்ப்பாண வைபவமாலை குறிப்பிடுகின்றது.

யாழ். நகர்பற்றி ஐரோப்பியரின் குறிப்பு

16 ஆம் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து யாழ் நகரிலேயே தங்கி வந்த ஐரோப்பியர்கள் இந்நகரைப்பற்றி நம்பத்தகுந்த குறிப்புக்களை விட்டுச் சென்றுள்ளனர். 16 ஆம் நூற்றுண்டிலே நல்லூரே தமிழ் அரசனின் இராசதானியாக இருந்தது. இந்நகரை இராச்சியத்திலுள்ள ஒரேயொரு நகரெனப் போர்த்துக்கேயர் குறிப்பிடுகின்றனர். இப்பொழுது யாழ்ப்பாணப் பட்டினம் அக்காலத்திலே போர்த்துக்கேயரின் பட்டினமாக விளங்கியது. இங்குதான் போர்த்துக்கேயரின் கோட்டை இருந்தது. கொழும்புத்துறைக்கும் நல்லூருக்குமிடையிலே இருந்த அரண் செய்யப்பட்ட பகுதியே சிங்கை நகர் என்ற பெயரை வகித்துவந்தது. இப்பொழுதுள்ள யாழ் நகரின் பகுதிகளில் கோட்டைப்பகுதியே மிகப் பழைய பகுதி என்பது திண்ணம்.

17 ஆம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியிலே போர்த்துக்கேயர் நல்லூர் நகரை யழித்து யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள தமது கோட்டையையும் பட்டினத்தையும் பெருப்பித்துக் கொண்டார்கள். கோட்டையின் மதில்கள் மிகவும் உயரமானவையாயும், தடித்தனவாகவும் இருந்தன. ஒல்லாந்தரின் ஆசிய பேரரசின் தலைநகராகிய பற்றேவியா (இன்றைய யகார்த்தா) வில் இருந்த கோட்டையிலும் பார்க்க, யாழ்ப்பாணக் கோட்டை பெரிதாக இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தை ஒல்லாந்தர் கைப்பற்றிய காலத்திலே இங்கிருந்த பேல்டேயஸ் என்னும் ஒல்லாந்த நூலாசிரியர் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையை வர்ணிக்கையில் அது பற்றேவியா கோட்டையையும் விடப் பெரியது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஒல்லாந்தர் நகரைக் கைப்பற்றியதும் கோயிலையும் வீடுகளையும செப்பனிட்டு இருநூறு அல்லது முன்னூறு தென்னைமரங்களையும் நாட்டினார்கள். மேலும் கால்வாய்க்கும் கோட்டைக்கும் மிக அண்மையிலிருந்த வீடுகளை இடித்துத் தரைமட்டமாக்கினர்.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்திலே, யாழ். நகர் கோட்டையையும் அதனைச் சுற்றிய சிறு பகுதியையுமே பெரும்பாலும் அடக்கியதாக இருந்தது. ஒல்லாந்த நிருவாகிகளின் வீடுகளே நகரில் பிரதான கட்டிடங்களாக விளங்கின. கோட்டைக்குள்ளே பெரிய கோயில ஒன்றும் இருந்தது. வண்ணார் பண்ணையிலும் சுண்டிக்குழியிலும் கோயில்கள் இருந்தபோதிலும் அக்காலத்திலே இப்பகுதிகள் பட்டினத்திற்குள் அடங்கவில்லை.

ஒல்லாந்தர் பட்டினத்தைப் பெருப்பித்தனர். என்பதில் ஐயமில்லை. 18 ஆம் நூற்றுண்டின முடிவிலே பிரதான கோட்டையை விட மதில்கள் இல்லாத மக்கள் நெருக்கமாக வாழ்ந்த ஒரு பகுதியும் இருந்தது. இந்த புறக்கோட்டை அல்லது 'கறுத்த பட்டினம்' என்று அழைக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணப் புறக்கோட்டையில் திருக்கோணமலைப் புறக்கோட்டையிலும் பார்க்கக் கூடிய மக்கள் வாழ்ந்து வந்ததாயும் [illegible] கைப்பற்றிய பின் எத்தனையோ ஒல்[illegible] கொழும்பிலிருந்து வெளியேறி யாழ்ப்பாணத்தில் குடிபுகுந்தனர் என்றும் இதற்குக் காரணம் யாழ்ப்பாணத்திலே வாழ்க்கைச் செலவு குறைவாக இருந்தமையே என்றும், தீவின் பகுதிகளில் பொருள்கள் பலவற்றைப் பெறுவது கடினமாக இருந்த போதிலும் இங்கு அவற்றை இலகுவாகப் பெறும் வாய்ப்பு இருந்ததென்றும், ஆங்கிலேயரான பேர்சிவல் குறிப்பிடுகின்றார். ஆங்கிலேயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய சமையத்தில் இவர் இலங்கையில் இருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

19 ஆம் நூற்றுண்டிலே இலங்கை ஒன்றுபடுத்தப்பட்டதும் யாழ்ப்பாணம் வடமாகாணத்தின் தலைநகராகவும் அரசாங்க அதிபரின் இருப்பிடமாகவும் விளங்கிற்று. இந்நூற்றுண்டின் முற்பகுதியிலே புகையிரதபோக்குவரத்து வசதிகள் விரிவுபடுத்தப்படும் வரை யாழ்ப்பாணம் முக்கிய துறை முகமாகவும் விளங்கிற்று. ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியிலே யாழ். நகர் துரித வளர்ச்சியடைந்து இலங்கையிலே இரண்டாவது பெரிய நகராகத் திகழ்கின்றது.

— தொடரும்

"மரணமானாலும், ஜீவனானாலும்"

வண. டாக்டர் ஜேம்ஸ் மேதர்

கிறிஸ்துவின் அன்பை விட்டு "மரணமானாலும் ஜீவனானாலும்" தன்னைப் பிரிக்கமாட்டாதென்று, பரி. பவுல் கூறினர். ரோமர் நிருபம், 8 : 38 பாருங்கள். ரோமர் நிருபம், ஒருபெரும் ஆவிக்குரிய மலையைப்போலிருக்கின்றது. இந்த மலையின் உச்சி, 8 ஆம் அதிகாரம் என்று நாம் சொல்லலாம். மலையில் ஏறுகிற கிறிஸ்தவர்களுக்கு உதவிசெய்யும் வழிகாட்டிபோல் பரி. பவுல் இந்த நிருபத்தில், விசுவாசத்தினுல் நீதிமான்களாக்கப்படுதலைப் பற்றியும், பரிசுத்த ஆவியால் பாவி பரிசுத்த நிலையை அடைவதைப்பற்றியும் முதல் ஏழு அதிகாரங்களிலும் விபரித்து, 8 ஆம் அதிகாரத்தில் ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தின் மாட்சிமை, மாம்சத்துக்கும் ஆவிக்குமிடையிலுள்ள போராட்டம் (வச. 5), முதலியவைகளைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறார். முடிவில், சிலுவையில் அறையப்பட்ட இரட்சகர், இப்போது கடவுளுடைய வலது பாரிசத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும் மகிமையான பரம தரிசனத்தைப்பற்றி எழுதினர். வச. 34 பாருங்கள்.

கடவுளுடைய வலது பாரிசத்தில் இப்போது இயேசு இருக்கிறார் என்பதின் கருத்து என்ன? இப்போது இயேசுவே சகல அதிகாரமும் வல்லமையுமுள்ளவர், பரத்துக்கேறமுன் சீஷருக்கு இயேசு இதைப்பற்றிக் கூறினர். பரி. மத்தேயு 28, 18 பாருங்கள், "வானத்திலும், பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது." இந்த அதிகாரம் (அல்லது வல்லமை), "எல்லாவற்றையும் தமக்குக் கீழ்ப்படுத்தும்" வல்லமையென்று பரி. பவுல் எழுதினர். பிலிப்பியர் 3 : 21 பாருங்கள். இந்த வல்லமை, வழுவாதபடி மனுஷனைக் காக்கும் வல்லமையென்று, யூதா எழுதிய பொதுவான நிருபம் சொல்லியிருக்கிறது, வச. 24 பாருங்கள்.

(1) "மரணமானாலும்" இவ்வார்த்தைகள் இரண்டு கருத்தில் உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கின்றன :-

(அ) தன்னுடைய மரணம். அப்போஸ்தலரின் நடபடிகள் 21 : 13 இல், பவுல் "நான்கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்திற்காகக் கட்டப்படுவதற்கு மாத்திரமல்ல, மரிப்பதற்கும் ஆயத்தமாயிருக்கிறேன்." என்று சொன்னார். இயேசுவுக்காகச் சுய பலி செலுத்தும் இலட்சணம் பவுலில் எப்பொழுதும் காணப்பட்டது. உதாரணங்கள், I கொரிந்தியர் 8 : 13 ; 9 : 23 ; 10 : 33 ; II கொரிந்தியர் 12 : 15 ; பிலிப்பியர் 3 : 8 ; II தீமோத்தேயு 2 : 10. திருச்சபைச் சரித்திரத்தில், கிறிஸ்தவர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டபொழுது, மரணத்தையும் பார்க்காமல், இயேசுவுக்காக உறுதியாய் நின்ற நூற்றுக்கணக்கான சம்பவங்கள் உண்டு. கி. பி. மூன்றும் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்தில், டேசியஸ் (Decius) என்ற ரோமசக்கரவர்த்தி, கிறிஸ்தவர்களை வதைத்தான். இயேசுவை மறுதலிக்கும்படி, 22 வயதுள்ள ஒரு பெண்பிள்ளையை நெருக்கினார்கள். ஒரு பக்கத்தில் நெருப்புச் சுவாலைவிட்டு எரிந்து கொண்டிருந்தது. மற்றப்பக்கத்தில், அவளுடைய புருஷன், ஆறு மாசக் குழந்தையையும் கையில் வைத்துக்கொண்டு, எங்களிருவர் நிமித்தமாகிலும், இயேசுவை மறுதலித்து, வீட்டுக்குத் திரும்ப மாட்டாயா என்று வாதாடினன், அவனின் பக்கத்தில், அவளுடைய வயோதிப தகப்பன் நின்று, நடுங்கிய சத்தத்துடன், மகளே என் நிமித்தமாகிலும், மறுதலித்து, விடுதலையைப் பெற்றுக்கொள் என்று மன்றாடினன். அவளோ, தன் விசுவாசத்தை மறுக்காமல். தன் இரட்சகரின் சாட்சியாய், அக்கினியில் எரிவதைத் தெரிந்தாள்.

(ஆ) பிறருடைய மரணம். கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு, பிறருடைய மரணங்களால் பல தருணங்களில் பெரிய சோதனைகள் வருவதுமுண்டு. பிள்ளைகள் பெற்றோருடைய மரணத்தினுல், விசுவாசத்தில் சோர்ந்து போகிற தருணங்கள் உண்டு. குடும்ப ஜீவியத்தில், மரணம் பலவிதமான கஷ்டங்களை உண்டாக்குவதுண்டு; ஆனல், பவுல் சொன்னதுபோல் நாம் இயேசுவுக்காக உயிர்கொடுக்க நேரிட்டாலும், அல்லது, நாம் நேசித்தவர்கள் மரித்தாலும், கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தில் உறுதியாய் இருக்கவேண்டும்.

(2) "ஜீவனானாலும்" இயேசுவுக்காக இரத்தச் சாட்சிகளாய் மரிப்பதிலும், இயேசுவுக்காக மாசக் கணக்காய், வருஷக் கணக்காய், நம்முடைய நாளாந்த ஜீவியத்தைச்செய்வது, அதிகம், கூடிய வில்லங்கமான காரியம் மாத்திரமல்ல, அதிகம் கூடிய விசேஷமான காரியமாயுமிருக்கின்றது. கடவுளை விட்டுத் தூரம் போகச்செய்ய நாளாந்த ஜீவியத்தில் பற்பல சோதனைகள் வருவது உண்டு. பாடுகள், கஷ்டங்கள் மாத்திரமல்ல, வாழ்வு, செல்வம், அநுகூலம், உயர்ச்சி, சௌக்கியம் முதலியவை கூட, அனேகரைக் கடவுளுடைய அன்பிலிருந்து, அவரைவிட்டுத் தூரம் போகச்செய்கின்றன. ஓய்வு நாள் பாடசாலை உபாத்தியாயிருந்த ஒரு பெண்ணை அறிவேன். மழையோ, பனியோ, வேறென்னவோ, ஒன்றும், அவரை தன் வேலையை ஒழுங்காய்ச் செய்வதில் தடையாயிருக்க மாட்டாது. ஆனல், நல்லதொரு விவாகம்வந்தது. அத்துடன் மார்க்கம் பறந்து மறைந்தது. ஆலய வணக்கம் கூட வருஷம் ஒருமுறையாய் மாறிற்று, இயேசுவின் அன்பிலிருந்து "ஜீவன்" பிரித்து விட்டது.

(3) பவுலின் நிச்சயம் எவ்வளவு அபாயங்கள் ஜீவியத்தில் இருப்பினும், பவுலின நிச்சயம் விசேஷ கவனத்துக்குரியது. 37 ஆம் வசனத்தைப் பாருங்கள், "இவையெல்லா வற்றிலேயும் ஜெயங் கொள்ளுகிறவர்களாயிருக்கிறோம்." அவருடைய ஜீவியத்தின் கடைசி நாட்களில், சிநேகிதர் பலர் கூட அவரைக் கைவிட்டபொழுது, தன்னுடைய தனிமையில் அவர் சொன்னது, "நான் விசுவாசித்திருக்கிறவர் இன்னார் என்று அறிவேன்." II தீமோத்தேயு 3 : 12 பாருங்கள். இந்த நிச்சயத்தின் அஸ்திபாரம், கடவுள் மனுஷனில் அன்புள்ளவராயிருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கை, பரி. லூக்கா 21 : 18 இல் இயேசு "உங்கள் தலைமயிரில் ஒன்றாகிலும் அழியாது." என்றார்.

இந்த உலக ஜீவியத்தின் பற்பல வித்தியாசமான அனுபவங்கள், இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களைப் பயப்படுத்த இடமில்லை. நாம் அவரை உண்மையாக நேசித்து முழுவதும் நம்பிச் ஜீவிப்பதே முக்கியமான காரியம். இதையே பவுல் செய்தார். அப்படி நாமும் ஜீவித்தால், "மரணமானாலும், ஜீவனானாலும்" அவருடைய அன்பிலிருந்து, நம்மை ஒருபோதும் பிரிக்க மாட்டாது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The Morning Star

24th May, 1968.

JUSTICE CALLED FOR

The Prime Minister is reported to have said at a meeting of the Working Committee of the U. N. P. recently: "The National Government is facing its first political crisis and it is the duty of all members of the United National Party to rally round it for the implementation of the District Councils' Bill". We do hope that his appeal will have the response it deserves not only from members of his own party but also from all the others who constitute the National Government. The Government cannot, and must not, shirk its duty to do the right and the just even in the midst of a tricky situation which threatens unpopularity, perhaps doom, for it.

This crisis could have been avoided if the Government had taken action quite early in its life on the promise it made in its first Throne Speech itself to bring the District Councils' Bill. The fear of political repercussions prevented it from acting earlier, as it did in the matter of meting out justice to the private, non-fee-levying schools. The Government did not want it to appear that it was overawed by such fear. Hence on several issues it went on deriving satisfaction and even glorying in the fact that it was following the policies of the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, why of Mrs. Bandaranaike too. That weakness has been its greatest liability.

This unconscionable delay has given the time to the Coalition forces of Mrs. Bandaranaike and also some frustrated individuals belonging to the Premier's party itself to whip up opposition to the Bill even before its contents were known. Today in various parts of the country the communal prejudices and passions of the masses are being roused by them with the slogan that the introduction of District Councils will mean a death blow to the Sinhalese race and the Buddhist religion. The Opposition parties have studiedly launched the campaign against the Bill claiming that Mr. Dudley Senanayake is a traitor to the Sinhalese who is prepared to sell his race and religion to the Federal Party and through them to the Tamils. They have also succeeded in rousing a section of the Muslims against it. How the District Councils, which will be functioning in all parts of the country giving a certain measure of self-rule to their people, will contribute toward giving power to the Tamil minority to swallow the preponderating Sinhalese majority is beyond the ability of most thinking people to grasp. It lies only in the imagination of power-hungry politicians who are ready to resort to any tactic to dethrone the Government in power.

The Opposition, which was the last Coalition Government in power, itself promised in its Throne Speeches to introduce District Councils. If it had continued in power, there was every possibility that it would have made District Councils a reality by now. It certainly was bolder and more forthright than the dilly-dallying Government of today, however noble the latter's intentions may be. So why should the S. L. F. P., the L. S. S. P. and the C. P. oppose the Bill now, except that they want by hook or by crook to topple the present Government and fulfil the ambition of Mrs. Bandaranaike to return once again to power?

And then just what are the powers of the District Councils going to be? The Prime Minister has assured his own party that "the D. C. Bill did not contain any of the sinister provisions that were to be included in the Regional Councils' Bill envisaged in the Bandaranaike-Chelvanayakam Pact and that the proposed District Councils would not enjoy wide powers." In fact he has repeated more than once in public that a District Council would enjoy no more powers than a Village Committee. He has also added that the Central Government still would be all powerful. In this context why should there be all this opposition to the little decentralisation proposed, far less than recommended by the Choksy Commission of several years ago and envisaged by the then truly democratic Mr. S. W. R. D Bandaranaike? Such a hysterical opposition would not have grown to its present volume if the Government had published at least a draft Bill, which it was considering. Instead it allowed unthinking, unreasoned, and mischievous opposition to develop. Hence, the Government must accept the blame on itself for the present crisis in which it finds itself.

We are aware that moves are afoot to persuade the Government to drop the Bill. And some respected leaders of the Tamil community themselves have appealed to the F. P. not to press with the introduction of the Bill at the present time. Their arguments may have some justification. They have the fear that the passing of the Bill may lead to the repetition of the communal holocaust which took place in 1958. It may be granted that the possibility is there. But it is the responsibility of the Prime Minister and his Government to prevent it. There is justifiable hope that Mr. Dudley Senanayake and his Government are equal to the task of preventing it, unlike the Government of Mr. Bandaranaike of 1958, which was apathetic to the entire situation of that time. The District Councils' Bill has now become a symbol of the intention of the National Government to fulfil its pledges made first to the country at large and secondly to the representatives of the Tamils. If it is dropped now, it merely means that no Government, constituted as it would be by a majority of Sinhalese, can do justice to the legitimate demands of the Tamil minority. If it is to be dropped at all, it should be only after it is published and after it is established that it will not be of any appreciable benefit to the country, the majority and the minorities included, and that no amendments to it can be acceptable to the people.

CANTERBURY CONVOCATION

THE ARCHBISHOP OF CANTERBURY'S PRESIDENTIAL ADDRESS

(The Archbishop of Canterbury, Dr. Michael Ramsay, gave the Presidential Address at the opening of the May sessions of the Convocation of Canterbury in St. Margaret's, Westminster, on Tuesday, the 14th May. The following is the text of the Archbishop's address:)

As the tenth Lambeth Conference approaches just over a century after the meeting of the first one on the invitation of Archbishop Longley, it is well that we should take note of what will be some of its characteristics and be thinking of what we may rightly hope and pray for as its outcome.

It has always been emphasised that Lambeth Conferences are summoned by the personal invitation of the Archbishop of Canterbury and possess no formal authority. In his fascinating account of the first Conference Dr. Stephenson amusingly describes the atmosphere of personal informality which surrounded it. Here is one of the most entertaining illustrations of this. "Several days elapsed between the publication of the Encyclical and the printing of the resolutions. This delay was unfavourably commented upon by the secular and evangelical press, which suggested that either the Archbishop had carelessly lost the resolutions or else they had been stolen — a fate, it was felt, which they richly deserved. The real cause of the delay was Longley's absence on holiday in Yorkshire which meant that the proof reading took longer." (The First Lambeth Conference 1867, p. 299.)

If it is doubtful whether such a degree of informality would be tolerated today, it is because through the years Lambeth Conferences have come to possess the weight of a certain moral authority which the Anglican provinces have recognised, an authority which has in part expressed their collective mind and in part influenced it. It is fair to say that the Lambeth Conferences have registered the general mind of our Communion about its approach to Christian unity, from the first formulation of the Lambeth Quadrilateral in 1888 through the Appeal for Christian Unity in 1920 to the more recent provision of counsel and advice for particular parts of the field. It is also fair to say that the Lambeth Conferences have indicated the trend of an Anglican mind on Christian marriage, family planning and other ethical questions. Lambeth Conferences have genuinely been both an ear listening to the Anglican Churches and a voice speaking to them and beyond them.

Today there are further reasons which modify the idea of a purely informal gathering for mutual advice. First, Lambeth Conferences have themselves appointed an organisation, however small and simple, to act for the Anglican Churches in a number of collective operations. The Anglican Executive Officer with his staff was set up by a Lambeth Conference and is responsible to every part of our world-wide Communion. Second, there are now ecumenical activities which have to be carried out in the name of the Anglican Communion as a whole. If the Church of England wants to talk to the Methodists in England, it does so in England, though it can get advice from outside England. But in Anglican relations with the Church of Rome or the Holy Orthodox Church it is inevitable that, while there are things that can be done by local Churches and their hierarchies, there must be action in the name of the Anglican Communion as a whole. When I visited the Pope in March 1966, it was emphasised that I did so in the name of the Anglican Communion, and subsequent discussions both on doctrine and on mixed marriages have been on a Pan-Anglican basis; and so too our Commission on Anglican-Orthodox relations is Pan-Anglican.

These ecumenical trends make it inevitable that, while authority resides in each several Anglican Church, we need organs able to serve them all and take certain actions in the name of them all. I see it as a role of the tenth Lambeth Conference to make recommendations about our needs for common action as a Communion. None of us want a centralised bureaucracy, and all our inclinations are towards travelling light in central organisation. But we have to consider what our future structure is going to be.

Next, the coming Lambeth Conference will be, far more than its predecessors, representative of diverse races and cultures. The Anglican episcopate throughout the world has long ceased to be Anglo-Saxon in content and, if Anglo-Saxons still preponderate, the Asiatics and Africans will be a good deal more numerous than before. If I am not mistaken, the Conference will be much aware of the great variety of cultural settings in which Christianity is taught and lived in our contemporary world, and we shall find culture challenged by culture as well as doctrinal emphasis challenged by doctrinal emphasis. We may all learn rather painfully that the cultural clothing of our own Christianity may not be of the *esse* of Christianity at all and may in some ways be a hindrance to it. We who are the hosts of the Conference will offer a hospitality which will be no less warm and eager for being very simple, and I have suggested to all the members of the Conference that it should be an occasion for specially remembering and helping those who are hungry.

It is the great diversity of nationhood, and indeed of language, which will make valuable the planning of the Conference in small sub-committees, groups in which there can be a real meeting of minds with minds. It is in this way intended that every member of the Conference should be drawn into discussion rather than that the majority should listen or sleep at the feet of a few repetitious orators. But the large number of sub-committees does not mean that the Conference will produce a vast bulk of reports and resolutions. My own hope is that reports will be small in bulk and that resolutions will be few. It will be for the officers of the three main Committees to gather and sort out the findings of the [illegible] turn upon their skill and generosity.

I do not doubt for a moment that each of the three main themes of the Conference will be discussed and presented in a spirit which looks not inwardly towards the Church but outwardly towards the world around us. One theme is *Faith*. May the Bishops be enabled to speak words of strong comfort about those things which are not shaken as well as words of understanding of the many perplexities of faith which exist today. And our faith is in a God who is creator as well as Saviour, and no part of the created world lies outside His care and our concern. Another theme is *Ministry*. Nothing matters more than a revival in all the Church's members of that priestly spirit whereby a deeply Godward consecration issues in a practical service of humanity in new and imaginative ways. May the Conference explore new and imaginative ways. Another theme, inevitably, is *Unity*. Here the Churches, perhaps indeed all the Churches, will look to the Conference for some general map of the Anglican role and Anglican intentions as our Communion tries to serve the unity of Christendom. And the Conference on its part will be aware of the great lesson of the Vatican Council, a lesson which no doubt Uppsala will reinforce, that unity and renewal go together. Unity will be the reintegration not of the Churches as they are but of the Churches in what they will come to be in a renewed service of God and of the world.

— *Church Information Office, London.*

Letters to the Editor

JAFFNA CIVIC WEEK: SAVE WASTE PAPER CAMPAIGN

Dear Sir,

As part of the observance of Jaffna's Civic Week, the Boy Scouts will visit homes, printing presses and other establishments in the city of Jaffna, during the Civic Week in May, 1968 to collect waste paper. The collected waste paper is to be sent to the Eastern Paper Mills Corporation and the proceeds divided between the Scout Fund and the Gandhi Seva Sangam's Shramadana Fund.

We appeal to those who have any waste paper to give it to us, and have it ready sorted out into the following grades:-

Grade 1:

White or colured paper free from newsprint, cellophane paper, grease proof paper.

Grade 2:

Ruled white paper free from newsprint.

Grade 3:

Printed white or coloured paper, obsolete forms, old books, old telephone directories, all free from newsprint.

Grade 4:

Kraft paper, paper bags, cement bags, box board cartons/cigarette cartons.

Grade 5:

Writing paper or exercise book paper written in ink or pencil, but free from newsprint, ruled ledger paper, pieces of cardboard.

J. G. Arasaratnam,
(District Scout Commissioner.)

K. Nesiah,
(Gandhi Seva Sangam.)

KEEPING SUNDAY

Dear Sir,

I write this to appeal to the leaders of our Churches, in our towns and villages, all over Ceylon, to give serious consideration to the suggestion given below:

That when Sundays coincide with Poya day, or any public holiday, — as they do this year on thirteen Sundays, — Church Services be held at hours as in the 'good old days', excepting in the Churches, if any, where it has been definitely found that the Morning Service now held earlier than before is better attended.

This arrangement would help the Ceylon Church, not to forget altogether the Fourth Commandment of God, given in the Book of Exodus 20: 8 – 11; and reiterated in 3:13 – 17; Book of Numbers 15: 32 – 36; Book of Nehemiah 13: 15 – 18 etc. and in the New Testament, the first day of the week was hallowed and sanctified by our Lord's Resurrection, a fundamental dogma of the Christian Gospel; and observed by the early Church as a holy day for corporate worship, as we see in the Book of Acts. 20:7, and 1 Corinthians 16: 2.

We need to keep reminding ourselves that we lost our Holy Day in Ceylon, because our local law-makers made the Law that it should be made a working day, and it is not our own choice. A most damaging impression has been created in our country, that our Churches had agreed, — to avoid displeasing our Government — to reduce God's Ten Commandments, to Nine, dropping the Fourth. The impression should be erased out.

J. S. M.

Colombo 4.

TREE-TAX

Dear Sir,

The Taxation Commission appointed by the National Government had, among other observations, recommended the abolition of the existing tree-tax system in the Jaffna District and re-introduction of the tavern system as is in vogue in all the other parts of Ceylon. The Government Agent, Jaffna, had pointed out to Government that the non-introduction of the tavern system for the year 1967 had resulted in a loss of 27 million rupees! Can any Government afford to lose such a slice of its legitimate revenue? The tree-tax system has resulted in making the toddy-drinking habit more widespread, even among women and children, with disastrous results! And yet the Government proclaims Prohibition as its goal.

Any contention that the abolition of the tree-tax system will throw many toddy-tappers out of employment cannot hold water. The toddy-tappers will turn to colonisation schemes, and food production drives, for their betterment, while a number could yet continue to work under proposed toddy-renters.

P. T.

Jaffna

PUBLIC FAREWELL TO RETIRING MUNICIPAL COMMISSIONER

On Wednesday, the 15th inst., at 4-30 p. m. the public of Jaffna accorded a Farewell to Mr Hudson Selvarajah on his retirement as the Municipal Commissioner of Jaffna. Mr. and Mrs. Hudson Selvarajah were first entertained at Tea at the Town Hall by a representative gathering of citizens of Jaffna. Then followed a Public Meeting, presided over by Mr. T. Muthusamipillai, Advocate. It began with a welcome song by a group of girls from the Vembadi Girls' High School. Two addresses, one in Tamil and the other in English, were presented to Mr. Selvarajah. The Tamil address, enclosed in a casket of Kandyan workmanship, was read by Pundit K. K. Nadarajah and presented by the Chairman. The English address was read and presented by Mr. G. N. Edward, the Chairman of the Reception Committee. A receipt for a Siell Refrigerator was presented by the Chairman of the meeting to the retiring Commissioner on behalf of the Jaffna public.

Mr. Muthusamipillai, in his opening address from the chair, first paid a tribute to the missionaries from America, to whom the people of Jaffna owed a great debt of gratitude for their help in raising men to positions of eminence in the educational sphere of the country. He made particular mention of Jaffna College, the premier educational institution in the country for several years, which produced a large number of distinguished men. One of them was the late Mr. T. Hudson Paramasamy, the father of Mr. Selvarajah, who was first on the staff of his alma mater and later became the first Principal of Manipay Hindu College. Mr. Muthusamipillai also referred to Mr. Selvarajah's sister, Miss A. H. Paramasamy, the Principal of the Uduvil Girls' College, who was rendering unostentatious but efficient service to the country for a long time. Referring to the retiring Commissioner, he said that it was significant that persons belonging to all sections of the city had joined in that function. It showed how popular among, and acceptable to, all Mr. Hudson Selvarajah was. During the last 14 years as Accountant and Municipal Commissioner Mr. Hudson Selvarajah had rendered excellent service to the Municipal Council and the people at large. His unobtrusive ways and infinite patience were very marked.

Mudlr. C. Muthuthamby said that there were three types of public officers: (a) those who do not work enough for their salary; (b) those who work just enough for their salary; and (c) those who work more than for their salary. Mr. Hudson Selvarajah belonged to the third type. He had proved himself to be a tireless worker in the Municipal Council for the last 14 years. In his service he was a good example for the young people. He even spent his leisure for others. His family connections gave him the necessary impetus for such work.

Mr. C. Thanabalasingham, retired District Judge, said that Mr. Hudson Selvarajah never fell a victim to the temptation of becoming dictatorial or egoistic in his behaviour or actions. He never adopted an attitude of being supreme or all powerful. He also avoided taking sides in the party politics of the Municipal Council. He was a friend to all and served them, going all out to help those in need. He impressed those who came into contact with him as one who obeyed the words of his Lord Jesus Christ: "Do unto others what you would others should do unto you".

Mr. G. N. Nalliah, a former Senator and a member of the Municipal Council, described Mr. Selvarajah as one who had co-operated with all members of the Council, but one who did not give in to unjust or unfair demands. Mr. Nalliah made a special reference to Mr. Selvarajah's interest in and concern for the Jaffna Public Library. He also expressed gratitude to Mrs. Selvarajah for the help she always gave in the social activities of the city and particularly those of the Council. Mr. Nalliah deplored that the Minister of Local Government had not yet fulfilled the promise he gave sometime back that he would have elections for a new Council soon. It was imperative that elected members should soon assume once again the administration of the city. Self rule was better than good rule, he concluded.

Mr. A. Visuvanathan, a former member of the Municipal Council, paid a tribute to Mr. Hudson Selvarajah for having overcome the many difficulties he had to face. His chief concern was the good of the people and an efficient administration. He was loyal to the various Mayors, and he looked after the finances of the Council very carefully so much so that no criticism of his share in the financial administration was ever made.

The Rev. Dr. D. T. Niles, in the course of his speech, said, though it was no part of Tamil custom to say 'Thank you' to a member of the family, yet it was but right to say so to one who had conducted the affairs of the Municipal Council with impartiality. There was one type of public officer who cared for nobody, and another who cared for everybody. Mr. Hudson Selvarajah was one of the second type. He was accessible to all. Dr. Niles wondered if representative democracy was always true, and added: "When you have an administrator who is accessible to all, you have true democracy. Mr. Selvarajah in this respect represented a true form of democracy".

Mr. Hudson Selvarajah, in the course of his reply, said that he was overawed by the wonderful manner in which he had been felicitated that day. He was grateful for all the kind sentiments expressed about him. He felt it was a proper ending to his official career. In his life he had followed the maxim of Emerson that a gentleman was one who sought to inflict the least amount of pain to others. He promised to do all he could for the city and its people even in his retirement.

The function came to a close with a Vote of Thanks proposed by Mr. P. M. John.

RHODESIA BANS CHURCHMAN 'FOREVER'

Fr. Hugh Bishop, 60, Superior of the Community of Resurrection, has been barred "forever" by the Ian Smith regime in Rhodesia, according to a report issued at the Order's Retreat Centre in Mirfield, Yorkshire. Under the ban, Fr. Bishop was declared an "undesirable visitor".

No official reasons were given but it is recalled that he became the centre of a controversy when he visited Rhodesia early in 1966. On February 27th of that year he delivered a sermon in Salisbury Cathedral on the text: "Father, forgive them, for they know not what they do." In his talk he referred to the reported "indiscriminate beatings, the use of torture, and even the killing of Africans in Rhodesia," and termed the Smith regime "illegal". Later, the Rt. Rev. Cecil Alderson, Bishop of Mashonaland, accused Fr. Bishop of "insensitivity" to Rhodesia's problems. Back in Britain, the Superior stated that, if he had to preach in the cathedral again, he should want to say the same thing.

The Rhodesian ban followed a recent tour of the Community's houses in Africa. Fr. Bishop sought permission to visit St. Augustine's School in Rhodesia, for which the Community has been responsible for more than 50 years, but the immigration authorities refused permission, saying he would not be permitted to enter then nor "at any time in the future".

The priest served during World War II as an army chaplain in North Africa, was captured, and spent a long period in prisoner of war camps in Italy and Germany.

The Living Church.

Reproduced from the Guardian, Madras

Printed and published for the American Ceylon Mission by Mr. Abraham Saravanamuthu Thambiratnam, residing at Manipay, at the American Ceylon Mission Press, Uduvil Road, Manipay, on Friday, 24th May, 1968.

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org